

KAINA:

Metams 5 rb., pusme-
čiui 2 rb. 60 kap., 3
mėnesiams 1 rb. 30 kap.
1 mėnesiui 45 kap.

Skyrium numeris 5 kap.

Lietuvių Balsas

Sausio 14 d. 1916 m.

M. II.

Redakcijos ir Administracijos adresas: PETRAPILIS, Baskov per. № 29,
Tel. 652-02.

Redakcijos sekretorius L. Noreika priima kasdien, be sekmadienių, nuo 12—2 val. dieną.

SKELBIMAI:

Petito eilė (4 skiltys)
prieš tekstą 60 kap.,
po teksto 30 kap.,
Darbo ieškantiems:
eilė 10 kap.

Giminių ieškantiems
eilė po teksto 10 kap.

№ 4 (33)

Petras Kriaučiūnas

po sunkios ligos š. m. sausio 7 d. mirė Jaroslavlėje.

Velionis buvo plačiai žinomas Lietuvoje kaip lietuvių kalbos
žinovas ir jos mokytojas Marijampolės gimnazijoje. Daugelis
lietuvių inteligentų yra jo mokiniai.

!!!Lietuvių pabėgėlių domei!!!

Naujoje „VILIJOS“ fabrikėje (Smolenskas, Vitebsko plentas № 132)

tuojaus gaus darbo: geri tekoriai, šaltkalviai, kalviai, katiliai, dai-
lidės ir račiai. Reikalingi taip-pat: tepliorius, autogenišku būdu metalų
virintojas ir vario ir špižio liejikas,

gerai moka savo amatą.

(Iš liejiko reikalaujama mokėti visų liejyklos darbų, išskyrus modelių darymą).

ISAVIŠKIAI SPIESKITĖS KUOPON!

Pabėgėlių rašomasis ir žinių teikiamasis Biuras

prie Centralinio Lietuvių Komiteto dėl karo nukentėjusiems šelpiti

pradėjo darbuotis nuo rugp. 25 d.

Biuras rašo visus lietuvių, išsiblaškiusius po Rusiją, renka žinias
apie jų padėjimą, padeda susisiekti kitiems giminėms, pažįstamiems ir
kaimynams; teikia visokių pabėgėliams reikalingų žinių ir duoda žodžių ir
raštu teisės ir kitokių patarimų.

Biuro adresas: Petrograd, Baskov per. 29, b. 2; tel. 652—02.

Tramvajai vaikščioja šie: №№ 4, 6, 16, 17.

Biuro vedėjas advok. Kazys Šalkauskis.

Prekybos bei Pramonės

„Brolių Vailokaikių ir Bvės“

Draugija

prašo visų, pasidėjusių joje pinigų, **pranešti savo adresus**, kad
būtų galima laiku išsiuntinėti procentus.

Toliau žiūr. paskutinį puslapį.

Jau išspauzdinta

atskira knygele
ir galima pirkties

„Lietuvių Balso“

leidinys:

„Motinos Beieškant“.

Grazi apysaka, ypač gera dovana Kalė-
doms jaunuomenei pasiskaityti. Pa-
rašyta garsaus italų rašytojo Ed-
mundo de Amicis, iš italų kalbos
versta prof. A. Valdemaro. Kaina
15 kap. Komisijonieriams nulei-
džiama 30%.

Nuo „Lietuvių Balso“ Administracijos.

Del G.G. „Lietuvių Balso“ skaity-
tojų patogumo, prenumeratą šiemis ir
ateinantiems (1916) metams, be „Lie-
tuvų Balso“ Administracijos, priima
dar šie žmonės:

1. Orentavičius — nuo 7 lig 9 val.
vak. Petrograd. stor., B. Спасская
ул., № 11/13, кв. 34;
2. Tamošauskis — nuo 6 lig 9 val.
vak. За Нарвской застр., Петропро-
фский просп., № 43;
3. Mokytoja S. Arlauskytė. Гавань,
Весельная, № 19, кв. 7. Lietuvių
mokykla;
4. Kup. T. Matulionis. За Невской
заставой. Б. Щемилонка, № 44.

Jau metas užsisakyti „Lietuvių Balsa“

ateinantiems 1916 metams.

„Liet. Balsas“ eina 2 kartu per savaitę. Kaina: metams 5 rb.; pusmečiui
2 rb. 60 kap., 3 mėnesiams 1 rb. 30 kap., 1 mėnesiui 45 kap.

M. YČO MERG. GIMNAZIJA VORONEŽE.

Vietų dar yra visose klasėse.

Kandidatės, nesimokiusios ligšiol
gimnazijose, tur laikyti egzaminus
visus; kurios mokėsi gimnazijose ligi
galo anų mokslo metų — tiksliai iš
kurso praėjusio pusmečio.

Egzaminams skiriama laikas nuo
sausio 7 d.

Prašymai reikia paduoti iš anksto,
adresuojant: Председателю пед. совета
женской гимназии М. М. Ича, г. Воро-
нежъ губ., Халютинская 15.

Liet. Komiteto (Старо-Московская
19) bendrabučiuose duodama pirmė-
nybė buvusioms gimnazistėms. 3

Liet. Dr-jos Central. Komiteto Skyriams ir Įgaliotiniams.

I Centralinio Komiteto cirkulerį № 1789, paleistą visiems C. K. Sky-
riams ir Įgaliotiniams gruodžio 17-tą dieną 1914 m., kuriuo prašoma su-
tikti lig sausio 5 dienos 1916 m. žinių apie pabėgėlių šelpimo darbą ligšiol
gauti atsakymai tik iš šių vietų:

Bobrujsko
Išimo,
Dvinsko
Nižnio-Novgorodo
Lūgos
Kursko
Jaltos
Kostromos
Lipecko
Caricino

Jekaterinoslavo
Ligovo
Velikų Lukų
Poltavos
Kijevo
Čeliabinsko
Permės
Kazanės
Samaros
Penzos

Tifliso
Babinavičių
Orlo
Dysnos
Roslavlio
Riazanės
Kreucburgo
Kozlovo
Jekaterinburgo.
Riežicos

Visų, neatsakiusių ligšiol, prašome kuoveikiausiai pranešti prašomas
minetu cirkuleru žinias. Susivėlinę teatsimena, kad jie gaišina visą Centrali-
nio Komiteto darbą.

G. K. Prezidijumas.

Petrapilis,
Sausio 12 d. 1916 m.

P. S. Del įvairių priežasčių negavusių minėtojo cirkulero prašome
tuč-tuojau pranešti, kad galėtume išsiųsti.

Petrapilis, sausio 14 d.

Jau 18 mėnuo, kaip Europa dre-
ba nuo armotų šuvių. Gal jau nevie-
nas pagalvoja apie tą dieną, kada pas-
kutinio šuvio trenksmas nubildės
per kalnus ir laukus ir prasmegs.
Tas momentas labai įdomus—ir tam,
kurs trokšta ramybės, ir politikui, ir
ekonomistui. Vienas nebejaunas afi-
ceris, netekęs mūšyje kojų ir rankų,
klausias, ar benoris gyventi, atsakė:
„Kvailas mano likimas būtų, kad
reikėtų mirti dabar, karui nepasibaig-
sus. Numiręs verkčiau nežinodamas,
koks karo galas“.

Kad toji valanda, kai kariaujan-
čiųjų valstybių atstovai rašys taikos
sutartį, yra svarbi, rodo iš Vokios
vis einančios žinios ir paskalos, kad
vokiečiai svarstą sąlygas, kuriomis
galėtų taikintis. Ar jie trokšta tai-
kintis ar ne, mes nežinome, bet
mums tatau ir nesvarbu. Svarbu tik
tat, kad jie atsidėję ruošiasi taikini-

mosi valandai, nemažiau, gal būt,
kaip kad pačiam karui ruošėsi, ir da-
bar jau netik galvoja, bet ir energin-
gai dirba savo ateities gyvenimu,
kurs prasidės paskutiniam šuviui nu-
tilus.

Kas bus po karo? Vienių valsty-
bių žemės gal būt padidės, kitų su-
mažės, ekonomijos gyvenime bus
daug atmainų. Ekonomijos veiksnys
šiam kare yra, be abejo svarbus.
Karui prasidėjus, sąjungininkai manė,
kad karas neilgai truks, kad centro
valstybės nugalėti padėsias ekono-
minis tų valstybių subankrotėjimas:
Vokia ir Austrai, iš visų pusių są-
jungininkų uždaryti, uždusią ekono-
mijos srityje. Dabar gi jau pusantrų
metų kariaujama, o nematyti, kad
Vokiai ekonomijos srityje būtų rie-
stai.

„Novoje Vremia“ savo įžengiam-
jame sausio 7 d. straipsnyje išrodi-
nėja, kad vokiečiai netgi nenugalimi

„Liet. Balso“ Administracijos PRANEŠIMAS

Petrapičio lietuviams.

Po Naujų Metų „Lietuvių Balso“ turės visi Petrapičio laikraščio parduotojai visose miesto dalyse. Lietuviail jei norite žinoti apie Lietuvos ir lietuvių vargus ir reikalus, skaitykite ir platinkite „Lietuvių Balsą“. Kad G. G. Skaitytojams būtų patogiau ir nereiktų toli bėgioti, mes ir parūpinome, kad „Lietuvių Balso“ galima būtų gauti kiekvienoje artimiausioje nuo namų gatvelėje, todėl reikalaukite „Lietuvių Balso“ iš kiekvieno laikraščio parduotojo. Atminkite, kad latvių ir lenkų laikraščių galima gauti visur. Delko? Del to, kad latviai ir lenkai jų reikalauja visur ir perka.

esą ekonomijos dirvoje. Čia išdėsime vyriausias to straipsnio mintis.

Pasirašant taikos sutartį, Vokios prekybos bei pramonės pozicija busianti geresnė, negu sąjungos valstybių padėjimas, kadangi Vokios dirbamosios pajėgos busiančios padidėjusios, o sąjungininkų sumažėjusios. Belgai vokiečių rankose. Jei iš ten jie, esą, ir pasisektų išvaryti, to krašto pramonei atgaivinti reikėtų daug laiko: vokiečiai vežą iš ten dirbamasias mašinas ir padargus. Jeigu jie patys iš Belgų pradėtų eiti, tai vistiek, esą, nepaliktų nieko sveika. Tas pat Lenkuose ir Prancūzų šiaurėje. Lenkuose vokiečiai užėmę kaip tik tas vietas, kur daugelio Rusų pramonės šakų esąs centras. Atsiminti reikia tik Lodzę, ko ji viena esanti verta. Prancūzų šiaurėje 4/5 visų prancūzų geležies kasyklų. Net baisu darąsi pagalvojus apie tą krizį, kurį gausiantį iškentėti prancūzų metalurgija po karo: vokiečiai juk nepaliksia akmenų prie akmenų tuose pramonės centruose, kuriems pati gamta skyrusi būti konkurentais vokiečių praeinio rajonams.

AIDA.

Dainiui.

Ko nuliūdai jaunasis poete,
Ar matei jau vargų nemažai?
Palūkėk, dar peranksti liudėti:
Juk tu taip dar trumpai gyvenai!
Gal neturtas tave persekioja,
Ateityj gresia bado mirtis?
Vis pats vienas: juokies ar vaitoji —
O draugų trokšta tavo širdis.
Nebijok, ne ilgai tu kentėsi:
Pagyvensi kelius metelius,
Gal pavargsi šiek-tiek, padirbėsi
Ir... nueisi sau į kapelius.

Ir busi tu dainiau-poete laimingas:
Turėsi daugybę geriausių draugų!
Iškęs tau budynės gražias, iškilmingas,
Brangiausiems vainikams surinks pinigų.
Gražus tavo karstas aksomu apklotas,
Tą karstą brangiais žolynais aprėdys,
Puikiausį paminklą iš marmuro balto
Naujieji draugai ant kapų pastatys.
Paukšteliai čiulbės tau dainelę griau-dingą,
Skaisčiosios saulės tau švies spinduliai,
Bet tau jau tai visa nebus reikalinga —
Trunys po žeme tavo kaulai giliai.

Visai kitoks Vokios padėjimas. Jos dirbamosios pajėgos karo metu ne tik nenusilpnėjusios, bet padidėjusios. Visų fabričių, kurie dirba karo reikalams, tris kartus, net dešimtį kartų padidėję įtaisymai — mašinos, varstotai ir k. Kadangi fabričios įtaisomos karo fondo lėšomis ir iš karo pelno, tai beveik visos kapitalų išlaidos, padarytos per pusantrus metus, atėjus susitaikinimo valandai, busiančios nurašytos nuo balansų; amortizacijos atžvilgiu fabričių įtaisymai busią lygus nuliui; tatau papiginsią vokiečių dirbimą. Reikia tik pagalvoti, kiek naujų varstotų įsitaisiusios vokiečių naugės fabričios, kurios per dieną išgrežiančios 250 tukstančių šrapnelių. Visi šitie varstotai busią ekonomijos — paskutinę kovą su sąjungininkais. Prie visko reikia pasakyti, kad ir kitos pramonės šakos tebesančios gyvos, irgi intensyviai dirbančios: dirbamas poperis, stiklas, porcelenas, sidabras, medis ir k. Del eksporto uždarymo vokiečių atsarga labai didelė pasidariusi: vienas statistikas prancūzas priskaitas jos už 20 milijardų markių. Kaip tik bus susitaikinta, vokiečių laivynas (kurs nesunaikintas, tik paraližuotas) tuoj sukrusią vežti prekes į nuskurdusias viso pasaulio vietas. Per kokią pusę metų Vokija paimsianti iš sąjungininkų ir neutralinių šalių tokią pramonės kontribuciją, kurios užteksią išmokėti didesnei pusei Vokios karo paskolų.

„N. Vremia“ baigia tą savo straipsnį šiais žodžiais: „Vokiečių militarizmas yra vokiečių prekybos funkcija, rezultatas. Sutrupinti militarizmas galima tik tada, kai bus pakirsta ta vokiečių gerovė, kuri jį laiko“.

Kaip paimti pinigai už sunaikintus javus iš Kauno rekvizicijos komisijos.

Paskutiniu laiku daug pabėgėlių lietuvių, ieškodami užmokesnio už sunaikintus savo javus, atvažiuoja Tverės neturėdami tam tikrų aktų ir del tos priežasties daugumas gauna grįžti nieko nelaimėję.

Laikau reikalingu pranešti tautiečiams, kad Kauno rekvizicijos komisija (Тверь, Скорбященская ул., № 2. Реквизиционная комиссия по реквизиции посѣвовъ въ Ковен-

Prof. B. ČESNYS.

A. † A.

ČESLOVAS SASNAUSKIS.

A. a. Česlovas gimė 1867 metais, 19 liepos, kaip išskaičiau velionio pasporte, kurį jis prieš keletą metų buvo išsiėmęs iš Seinų miesto burgomistro. (Augščiausio paminėtoje auto-biografijoje, tur-butį per rašytojo apsirikimą yra klaidingai pasakyta: «1868 m. 19 birželio»). Gimimo vieta buvo mažas Lietuvos miestelis Kąpčiamiestis (Kopciovo), Seinų apskr. Suvalkų gub. Sasnauskiai, kaip tvirtina velionio motyna su seserim, prigulėjo prie miestelėnų luomo. Česlovo tėvelis Tamošius pats buvo vargonininkas ir pildė tą amatą Kąpčiamiestyje.

Močiutė Karolina Sasnauskienė, gimimu Kibišiatė, buvo kilusi iš sodiečių tarpo, iš Lapukavo kaimo, esamo už keturių varstų nuo Seinų.

Skaidant biografijas kitų šalių muzikų-komponistų, ypač vokiečių, daug sykų užtinki, kaip jie savo laiku, jau nuo mažystės, galėję įgyti taip reikalingą bendrą sisteminį prasilavinimą, išeidami gimnazijas, realines mokyklas, ir t. t. Deja, Česlovas tos laimės tuojuos apturėti negalėjo. Nedidelis tėvelių turtas ir skaitlinga šeimynėlė (septyneta augusių vaikų, iš kurių Česlovas buvo visųvyriausias) niekaip neleido užsąk suteikti tinkamą vaikino gabumams didesnę prasilavinimą. Noromis-nenoromis, išpuolė pasitenkinti esama gimtiniame miestelyje prade-

damą ryb.) užmoka dabar ketvirtą dalį kainos ir išduoda kvitą kitoms trims dalims gauti už sunaikintus tik Kauno gubernijoje del karo javus, daržus ir šieną ir tik tiems savininkams, kurie pristato komisijai aktą, surašytą vietoje bent kurio valdininko, turinčio antspaudą, kaip antai: žemiečių, viršininkų, viršelių (staršinų), seniūnų (storastų), pristavų, urėdninkų ir k. Tame akte turi būti parodyta, kiek dešimtinų ir ketvirt. sieksnių, kokių javų sunaikinta, be apkaininimo jų, po aktu turi būti pasirašę — valdininkas, surašiusis aktą, ir bent du liudytojai. Už valsčių valdybų padarytus aktus, kuriuose surašytas tik turtas (inventorius), bet ne pažymėta, kad tas viskas sunaikinta, dabar užmokesnio dar neduodama. Padavus arba atsiuntus aktą komisijon, pinigų išduoda ten pat, komisijoje, arba išsiunčia pašta ar Valstybės banka tik po dviejų—trijų savačių, nes kiekvieną aktą pirmiausiai žiūri komisija, paskui Valstybės kontrolis. Del to geriausiai yra atsiųsti aktas komisijon pašta ir po trijų savačių atvažiuoti pačiam pinigų paimtų (tam reikalinga turėti pašpartas arba palicijos liudijimas (удостоверение личности) arba prašyti komisijos išsiųsti pinigų nurodytu adresu. Galima įgalioti kitas žmogus paduoti aktas komisijon; tokį įgaliojimą gali patvirtinti palicija arba komitetas pabėgėliams šelpti, o įgaliojimas pinigams gauti turi būti notaro padarytas. Prie kiekvieno akto, tiesiai paduodamo Komisijai ar siunčiamo pašta, reikia pridėti prašymas, kad komisija apkainintų ir išduotų arba išsiųstų reikalingą užmokesnį už sunaikintus ir parodytus akte javus. Nuomininkams (randauninkams), be duoto raštu savininko sutikimo, užmokesnio už sunaikintus jų javus komisija ligi sausio 15 d. neišduoda, o po sausio 15 d. išduos ir be savininko sutikimo tiems nuomininkams, kurių savininkai ligi to laiko neatsiūs komisijon protesto. Už rekvizuotus grūdus ir gyvulius Kauno gubernijos gyventojams, turintiems talonus (rekvizicinius kvitus), užmoka pinigų Kauno rekvizicijos komisija irgi Tverėje (Чернявский пер., № 2).

M a t. D.

damą keturių skyrių mokykla. Apie gimnazijos, ar kokios kitos vidurinės mokyklos kursą tuolaik Sasnauskiukas galėjo nebent tik svajoti. Tą išsilavinimą spragą jam lemta buvo užtvirti tik tolimoje ateityje, jau visai suaugus.

Šeimynos nupasakojimu, pirmąją muziką prasilavinimą Česlovas apturėjęs nuo savo tėvelio. Pirmieji bandymai vyko taip gerai, kad dar 12-tais savo amžiaus metais vaikiną mokėjo kartkarčiais užvaduoti tėvą vargoninkavime. Paskui, norėdami užtikrinti sūnui didesnę išsilavinimą, tėveliai nuleido sūnui pas didesnę pedagogą, tikrą Karolinos švogerį L. Risauskį, kursai vargoninkavo Naujamiestyje (Suvalkų gubernijoje). Šis vyras buvo žymus vargonininkas ir pats laikė vargonininkų mokyklą. Dar visai jaunučiu, vos turėdamas apie 16 metų, mūsų Česlovas jau patsai bandęs vargoninkauti Gražiškiuose (apie 20 varstų į pietus nuo Vilkaviškio). Neilgai trukus, vaikinui pasirodė, kad jo muzikalinis išsilavinimas tebesąs silpnokas; sakoma, dar kaip reikiant nesugebėjęs nuvaldyti pedalų. Tad Gražiškių klebonas davęs jaunuoliui pinigų, idant važiuotu Kaunan pramokti daugiau technikos. Po vieno ar kito mėnesio, Sasnauskiukas sugrįžęs vargoninkauti Gražiškiuose, bet neilgam.

Tuomet jaunu muziku užsisiuntęs savęs vyskupas — suffragonas Juozapas Oleka (lenkai tardavo jo pavardę: Hollak), kuris valdė Vilkaviškio parapiją. Vyskupas pakvietė Česlovą, būti vargoninku Vilkaviškyje. Gražiškių klebonas didžiai buvo pamilėjęs savo

Dainos.

Ar tik nebasime pamiršę vieną svarbų dalyką, tai, jog nyksta mūsų tautos didžiausias turtas — dainos? Atskirti nuo savo tėvų žemės, išblaškyti po plačią Rusiją mes greit galime nustoti to tėvų palikimo ir, karui pasibaigus nors visa galėtumėm išnaudo įgyti, bet užmirštų dainų jau nebesugrąžinsim!

Per sunkiausias gadynes, kada vos ne vos tik ištolo švietė „Aušra“, „Žvaigždė“, o visą Lietuvą tamsybė slėgė; kada buvo užginta visa, kas galima buvo užginti, — tada tik vienos dainos mūsų dvasią stiprino, jos vienos širdysna geresnės ateities vilį pylė. Dabar vėl, sunkiai gadyne užėjus, ieškokime sau paguodos dainose, ir, tikrai jos, kaip rytų raselė, gaivins mūsų sielą, ramins širdį. Tikrai pasistengkime, kad dainos nežūtų. Dar prieš karą teko pastebėti, kad tautos originalinė muzika nyksta. O kas dabar šitoj valandoj dedasi su mūsų dainomis?...

Surašinėkime dainas. Muzikų, galinčių tą darbą gerai atlikti turime. Reikia tik, kad visuomenė, kad mūsų visuomenės dabartinis vedėjas „Centralinis Komitetas“ tam priartų. Tada atsirastų sumanymai, kaip dainų rinkimą sutvarkyti, atsirastų lėšų nors ne didelės, bet vis dėlto būtinoms išlaidoms padengti ir jau galėtume vieną savo šventąją pareigą atlikti. Bet surašinėti dainų neužtenka. Kas iš to, kad turėsime dainų tomus prisirinkę, o liaudis, savo užmiršusi, svetimas dainuos. Pasistengkime, kad visose mokyklose (o ir prieglaudose), būtų tinkamai dainavimas pastatytas. Pradedamosiose mokyklose reik mokyti tik grynai liaudies dainų ir sergėties quasi-liaudies dainų, nes kokias dainas vaikai išmoks dainuoti, tokias jie ir suaugę dainuos. Be to, kiek išgalime, mokykime vyresniuosius vaikus dainavimo teorijos, kad bent šiek-tiek jie gaidas nuvokt galėtų. Tokie vaikai suaugę palengvintų sudaryti geresnius chorus, negu iki šiol pasisekdavo.

Lavinime liaudies skoni, mokykime ją savo turtą branginti, pratinime, kad savo dainas pagarboje laikytų. Tada mūsų tauta vėl įgys vieko gimdyti naujas dainas ir dainininkus, kuriais ne tik mes, lietuviai, džiaugsimės, bet gal džiaugsis visa

gerą vargonininką, labai norėjo sulaikyti jį prie savo bažnyčios. Iš adros vel pusės, nabagas klebonas nedriso priešinties vyskupo prašymui — ir verdamas atleido mūsų Česlovą. Vilkaviškio vargoninku Sasnauskis tapo turėdamas apie 16—17 metų, ir pildė tas pareigas apie trejetą metų, iki vysk. Olekos mirties. Suprantamas daiktas, velionis jau tada turėjo apreišksti nemažą talentą ir rimtą būdą, jeigu tokiame jaunučiui neabejoja pavesti gana pagarbios ir atsakomingos vietos — kaip vargonininkavimas apskr. miesto parapijoje ir dagi prie paties vyskupo.

Ir tikrai, sako, vaikiną jau tais laikais pasižymėjęs netik dailiu tenoriniu balsu ir taktiškumu, bet lygiai sugebėjimu organizuoti ir vesti gerą chorą.

Vargoninkavimas dviejose minėtose grynai lietuviškose parapijose dar ir tuom yra ytin minėtinas, kad suteikė Česlovui puikią progą arčiau pažinti turtingas, tautines mūsų dainas.

Kada vyskupą — parapijos valdytoją — užtikio paskutinė liga, jaunas vargonininkas buvęs labai nusiminęs ir susiripinęs savo likimu. Jis skundėsis močiui, kad geradaris globėjas — vyskupas per savo ligą nebegalėjęs išrašyti jam paliudijimo — rekomendacijos.

Vyskupui Olekai mirus, jaunas Česlovas pasišalino iš Vilkaviškio ir sumanė pamėginti valdininko karjeros — pačią žinyboje. Kaune, kame, reikia manyti, jau ankščiau, t. y. pirmuoju buvimu, buvo suėjęs į šio kias okias pazintis. Vaikino matuše-

žmonija. Baigdamas prašau tų, kurie man pritaria, atsilipti apie šį svarbų reikalą.

Pagalvoję, susitarę, pradėjome darbą!

Talliat-Kelpša.

Korespondencijos.

Vitebskas.

Matyti, netruksta žmonių geraširdžių, neužmirstančių ir mūsų pabėgėlių, gyvenančių Vitebske. Ypač mums rūpinasi Bj. Jis apie mus daug ką rašė „Rygos Garse“ ir net „L. B.“ № 28. Be abejo, Bj. netruksta gerų norų, norėtų mūsų būti pagerinti, bet, vien tik rašydamas apie mus žinias į laikraščius, vargiai mums ką padės. Juo labiau, kad tos žinios nevisai teisingos. Taip antai Bj. reikalauja Vitebsko bažnyčiose pirmenybės lietuviams, o ne lenkams, remdamasis tuo, kad lietuvių esą daugiau, negu lenkų. Nekalbant apie vietinius, ir pabėgėlių lenkų bus du sykiu daugiau, negu lietuvių. Taigi neteisinga būtų, jei mes reikalautume pirmenybės bažnyčioje, tai būtų tuščias darbas; ne, mes to ir nenorime, užteks mums ir mažiau — bent šitą turėtume bažnyčiose savo kalbą. Kai šv. Barboros bažnyčioje, tai jau turime kas antra savaitė lietuviškus pamokslus tuojuos po sumos, po pamokslų gi pagiedame lietuviškai. Ir išpažintis nesunku atlikti, nes klebonas tos bažnyčios yra lietuvis. Labai būtų pageidaujama, kad ką panašaus turėtume ir šv. Antano bažnyčioje, nes ligšiol čia dar nieko nėra girdėję lietuvių kalbą. Tat yra galimas daiktas, ypač kad čia lankosi Vilniaus vyskupijos kunigas pabėgėlis lietuvis kun. Narušis. Vis tik turime vilties, jog ilgainiui ir mes Vitebske įgysime daugiau teisių.

Didžiausias mūsų vargas yra tas, jog mieste stoka būtų. Del to labai ankštai ir nepatogiuose butuose gyvendami, mokame savo sveikata. O kiek jau savųjų laidojome, ypač vaikų. Paskutiniu laiku slėgia mus tifas.

Nuostabu, kaip tai Bj. per tris mėnesius nieku būdu negalėjęs surasti Vitebske lietuvių Komiteto. Kai mes pabėgėliai, tai žinome savo komitetą; čia gauname šiltų rūbų, auvuvo, pinigų už butus mokėti ir daug kitų reikalų atliekame. Komite-

nepatiko tasai sumanymas. Pripačiusi prie vargonininkų gyvenimo būdo, ji karštai inkalbinėjo sunui, nemesti vargonininko amato. Česlovas atsakęs, kad jaunystėje esąs pats laikas pamėginti laimės įvairiose dirvose — gal užtiksi kokį geresnį likimą; o vargonininko vietą jis, tik panorėjęs, gausias «ne tik dieną, bet ir vidurnaktį». Šitie velionio žodžiai rodo mums, kad jis pats tuomet jau buvo pajutęs savyje nemenkus muzikinius gabumus.

Regimai, velionio siela iš jaunų dienų nešiojo savyje ir auklėjo daug muzikalinio jausmo ir palinkimo prie dailės, vienu žodžiu, buvo išsilgęs kilnesnių dalykų. Pamėgintas pačtorjaus amatas labai jam nepatiko. Jis greitai pasitraukė iš pачtos ir grįžo prie mylimosios muzikės profesijos. Tik jau nebeįėjo į vietos Suvalkių, ale pasidavė Dinaburgan (Dvinską) ir čia apimė vargonininko vietą pas prelatą Sviderskį. Tas pareigas pildė čionai apie trejetą metų. Tik štai prelatas-klebonas persikelia Petrapilyn. Su juom apleidžia Dinaburgą ir mūsų Česlovas. Traukia sostamiestyn. Atvykus Petrapilyn (rodosi 1891 metais), netuojaus radosi tinkama muzikos darbininkui vieta. Gyventi betgi reikia; ir toliaus lavinties labai norisi. Tad stveriasi šitokio užsiėmimo: pastoja raštininku (sekretoriu) šv. Katrynos bažnyčios kancelerijoje, imdamas 30 rublių algos mėnesiui. (Kai-kurios biografijos skelbia buk velionis atvykęs sostinėn, tuoj pastojęs vargonininku prie minėtosios bažnyčios. Tai visai klaidinga. — Augšciaus pažymėtasis antroje vietoje šaltinis, anoji kaip ir au-

to antrašas yra šis: Novo-Monastirskij pereulok № 7. Tiesa, komitetas permažai afišuojasi, neseka svetimtaučių komitetų pavyzdžiu, bet tat dar nereikia, kad ir nesidarbuoja. (Jis atsigabeno Vitebskan iš Dvinsko). Darbas esąs apsunkintas del stokos būtų ir darbininkų. Už 5 verstų nuo miesto, Tulovojos dvare, komitetas įtaisė dvi prieglaudes: vieną vaikams, kitą senelėms. Pačiame mieste atidarė pradedamąją mokyklą ir siuvelyklą. Į mokyklą vaikų susirenka labai mažai, o tai del to, jog pabėgėliai labai išblaškyti po miesto pakraščius ir vaikuriams labai toli vaikščioti. Komitetas sako, ieškas buto bendrabučiui tiems vaikams, kurie nori lankyti mokyklą, bet vargiai tai pasiseks, nes tuščių būtų nėra.

Kalėdų trečią dieną, Tulovojos vaikų prieglaudoje buvo įtaisyta vaikams eglė. Vaikų susirinko apie 50: prieglaudos 28, kiti buvo atvežti iš miesto. Vaikai buvo išmokinti dainuoti, žaisti ir eiles sakyti. Kokį malonų išpūdį padarė kiekvienam tas gražus pasilinksminimas vaikų-našlaičių.

Be abejo, gal dar daug kas reikėtų padaryti pabėgėlių naudai, daug kas patobulinti; to ką komitetas nespėja ar nemato. Taigi tam darbui daug galėtų padėti ir tie patys pabėgėliai ar tai karininkai lietuvių inteligentai, nes vietinių gyventojų lietuvių Vitebske lyg nėra.

Kazanė. Lietuviai inteligentai Kazanėje pasižymi savo nepaprastu darbštumu ir darbavimosi. Taip lietuvių moksleiviai, gyvenantieji visai nuošaliai nuo kitų inteligentų, per Kalėdų šventes surengė šeimynišką vakarėlį moksleivių bendrabučio salėje. Buvo suvaidinta komedija «Atsitikimas viešbutyje» ir «Ekspropriatorius», dviejų akto farsas. Be to, dar buvo deklamuota eilių, dainų ir pagaliaus žaislų. Pirmą Kalėdų dieną buvo sukviešti visi šiaipjau pabėgėliai, gi antrą dieną visi lietuvių inteligentai, kurių susirinko taip pat nemaža. Antrąją dieną dar studentas L. K. skaitė referatą «Kokia Lietuvos ateitis», tik gaila, kad gerbiama-sai prelegentas nebuvo atvykęs skaityti to referato pirmąją dieną, nes jis labiau būtų tikęs pabėgėliams kaimiečiams, negu inteligentams.

Tuo vakaru buvo patenkinti ne tik inteligentai bet ir visi pabėgėliai,

tobiografija, minėja dar, kad muzikos pradžios velionis mokėsi «iš savo tėvo-vargoninko ir prof. Kalužinskio iš Varšuvos». Nėra pamatu netikėti šitai žiniai apie interesingą ir svarbų nuotikį — pasimokimą iš augštai kompetentiško muzikos skėpytojo. Tikrai kuomet, mokiui laiko tarpu ir kame bus įvykęs šitas nuotikis? ar Kauno laikais, ar kitados — nemoku pasakyti. Augšciaus minėtoji Gauss'o enciklopedija taipogi pažymi, kad Č. S. jaunystėje, dar prieš konservatorijos studijas, apturėjęs pirmąją muzikos prasilavinimą pas tėvą ir dėdę (Naumiesčio vargon.), mokėjęs dar «pas muzikos profesorius Kaune ir Varšuvoje». Artimesnių aplinkybių ir datų nė tas šaltinis nenurodo.

Besekretoriaudamas, netrukus, nes jau pirmais metais, a. a. Česlovas susilaukia išsipildant karštų — karščiausias savo svajones, ima lankyti Petrapilio konservatoriją. Pastodamas į ją, vaikas turėjo apie 23 — 24 savo amžiaus metus. Tuo laikinis šv. Katrynos bažn. vice-klebonas, žinomas petrapiliečiams lietuviams kunigas Poška kiek įmanydamas stengėsi taip išdėsyti kancelerijos darbą, kad sekretorius galėtų jį atlikti liuosomis nuo konservatorijos studijų valandomis; o kai atsitikdavo koks umai dirbtinas darbas, kun. Poška pats jį patylomis padarydavo, kas reikia — parašydavo: kad tik klebonas ir kiti administracijos ponai nesiėrztu ir nerugotu ant nepaprasto raštininko — konservatoristo.

(Bus daugiau).

nes, kaip teko girdėti, „nors vieną valandą buvome per tą vakarą užmiršę savo vargus“.

Vaidinimas pasisekė gana gerai — ypatingai gerai nudarė savo roles Baltrus — durnelis, Kazabuckis ir Juozienė kitiems truko, maždaug, lyrimo. Deklamacijos ir dainos irgi padarė ne mažą išpūdį į publiką, labiausiai Maironies eilės „Viltis laimingų laikų, kada Valensas Ž. šaukia grynų balsu: „Ir ginsim Ją (tėvynę) broliai, kaip sentėviai gynė“, ir toliaus: „Į darbą! į darbą! kaip Dievas prisakė...“ Taip pat labai puikiai išėjo daina „Eisim sodnelin pasivaikščioti, savo tėvėlių pasiieškoti ir t. t.“ tinkama šiam laikui. Dainuojant tas dainas gal nievienam ištryško ašara, nes daugelis nežino savo tėvų.

Tas vakaras privertė žmogų užmiršti savo vargus, priminti savo tėvynę.

Svetys.

Petrapilis. Labai gaila, kad Petrapilio lietuvių nežinojo lig šiol, jog Vosyliaus saloje, 9-oje linijoje № 69, prie Mažojo prospekto, yra labai patogi bažnytelė. Vienas išpūdis, ar ton bažnytelėn įeini ar Lietuvoje apsilankai. Lietuvių choras gieda lietuviškas giesmes. Balsai toki gražūs, malonūs. Pasakius, kiek ten apsilanko lietuvių arba iš viso žmonių, net nuostabu darosi. Kai aš buvau tenai, tai suskaičiau apie 80 žmonių.

Gera būtų, kad daugiau lietuvių lankytų tą gražią ir švarią bažnytelę: galėtų nieko nekludomi pasimelsti ir būtų netaip ankšta bažnyčioje 14-je linijoje, kur eina visi, kaip susitarę, lietuvių ir lenkai.

Mikas Miliauskis.

Seinų vyskupijos kunigo LAIŠKELIS IŠ NELAISVĖS.

Kun. d-ras J. Totoraitis šiomis dienomis gavo atvirą laiškėlį iš Seinų vyskupijos kunigo J. Navickio, kurs buvo vokiečių nelaisvėje kartu su kitais 12 Seinų vyskupijos kunigų Gütersloh'e Vestfalijoje. Iš laiškėlio matyti, kad ir Žemaičių vyskupijos kunigų vokiečiai buvo paėmę į nelaisvę. Dabar vokiečiai grąžina kunigams liuosybę ir leidžia grįžti į savo parapijas, į savo bažnyčias. Laiškėlis rašytas sausio 4 d. (n. k.) 1916 m. jau iš Berlyno.

Kun. J. Navickis rašo:

„Aš važiuoju į Pajevonį. Kartu važiuoja dar 10 kunigų Seinų vyskupijos ir 1 kauniškis — visi į savo parapijas. Pasilieka dar nelaisvėje — Keblaitis S. H. ir Rostkovskis Neukirchene. Rubricelių nesiųsk! Pinigų už tris metų bertainius 150 rb. (pensijos) gavau. Kun. Brundza, Rulkovskis, Saurusaitis, Naujokaitis (iš kun. Narjauskio) taip pat gavo“.

Jau galima pinigų saviesiems Lietuvon siųsti.

Lietuvių Centralinio Komiteto igaliotinis Stokholme p. J. Aukštuolis mums praneša, kad jau galima siųsti Lietuvon pinigai. Tuo tarpu tikrai miestus ir didesnius miestelius. Suorganizuota taip: norint pinigų siųsti, reikia įduoti Centraliniam Lietuvių Komitetui, nurodyti adresą, kam ir kur siunčiama: gi Centralinis Komitetas įsako J. Aukštuoliui, ir jis nusiunčia, kam reikia.

Zinios.

Petrapilis.

Prekybos ir pramonės ministerio tarybos narys Langovojus paskirtas prekybos ir pramonės ministerio padėjėju.

Svetur.

Generolas Vudas, Jungtinių Valsčių kariuomenės vadas, pataria padidinti Amerikos reguliarinę armiją ligi 210.000 kareivių.

Austrų ir Bulgarių sutartis. Austrai, imperatoriaus Viliaus patariamai, sutiko atiduoti Senusius Serbus Bulgarams. Tad Bulgarių gauda Timoko slėnį su miestais: Pirotu, Vranja, Zaičaru ir Negotinu, Nišavos slėnį su Nišo miestu ir žemes lig Dunojaus su miestais: Kladovu, Kuršumlija, Požarevacu ir Kruševacu.

Čekų valdytojas išleido raštą, kuriuo tikrai vokiečių kalbai pripažįstama oficialinės kalbos teisė.

Varšuva. Varšuvos universitete išskilmingai buvo atidarytas germanų kalbų seminarijus. Išskilmėje dalyvavo rektorai universiteto ir politinės, universiteto globėjas gr. Gutek-Čapskis ir k.

Seminarijus vedėjais yra Vilijus Paškovskis, prof. Melleris ir lektorius Rumpfas. Civilinė vokiečių vyriausybė suteikė naujai įstaigai, žadančiai sudijuoti germanų literatūrą, kolekciją knygų ir vadovėlių.

Karas.

Rusų vakarų fronte. Rygos apylinkėje, ties Mintaujos plentu, vokiečiai šaudė rusų apkasus ir leido troškinamųjų gazų. Ties Pulkaru, palei Bausko plentą, buvo susirėmimų vokiečių kariuomenės dalių su rusų būriais. Pas Alukstą rusų artilerijai sekėsi šaudyti priešininkų būriai, kurie dirbo apkasus.

Prie vidurinės Stripos, Barkanovo apylinkėje, rusų artilerija išvaikė austrų būrius.

Kaukazo fronte. Turkai tebebėga Erzerumo link. Daugelyja vietų iš jų paimta nemaža artilerijos šovinių, maisto ir telefonų. Keliai ir pakelės pilnos turkų lavonų — užmuštų ir sušalusų. Į pietus nuo Šarjan-Su upės visiškai sunaikintas didelis Kurdu būrys. Melazgerto apylinkėje rusų raitininkai atmušė iš Kurdu 600 galvijų. Persuose paimtas Sultan-Abado miestas, Rusų artilerija šauda Erzerumo tvirtovės fortus.

Prancūzų fronte. Nevil-Sen — Vasto apylinkėje vokiečiai, susprogdinę kelias minas, užpuolė prancūzus; jiems pasisekė buvo paimti vienas apkasas, bet prancūzų energingai paspausti vėl iš jo išbėgo.

Sausio 10 d. 24 prancūzų aeroplanai bombardavo Meco stotį ir kazarmes; buvo numesta iš viso 50 bombų.

Balkanuose. Apie Juodkalnij ateina labai priešingų viena kitai žinių. Vienomis žiniomis, juodkalniečių kariuomenė kapituliovusi, kitomis — ne. Ypač iš Vokios ir Austrų ateinančios žinios kalba apie Juodkalnio kapituliaciją.

Iš visų tų, kad ir priešingų viena kitai žinių matyti, kad juodkalniečių armija nekapituliavo, o atitraukė Albanuosna ir pasiryžusi kauties lig paskutinosios.

LAŠKAS REDAKCIJAI.

Prašome Gerbiamos Redakcijos įdėti šį mūsų laiškėlį «Lietuvių Balso» skiltyse.

Mes reveličiai lietuvių reiškiamie savo dėkingumą ir visi vienu žodžiu iš širdies tariame ačiū kunigui M. Krupavičiui, kuris mus aplankė per Kalėdų šventes ir tiek sužadino mumyse reveličiuose Tėvynės meilę. Ne vienas mums tebeskamba ausyse jo žodžiai — mylėti gimtąją kalbą, branginti L. Tėvynės šalelę, šeimyniškai gyventi, dorai laikyties ir auklėti jaunąją kartą. Ir daug dar davė neužmirštųjų pamokymų ir patarimų, kad nežutume šio gyvenimo bangose tarp svetimtinių.

Tai mes reveličiai, negalėdami jam atsilyginti, kurs švietė ir šildė mus per Kalėdas ir Naujus Metus,

siunčiame jam iš širdies linkėjimus ir nesuskaitytus kartus — ačiū.

Jonas Beseckas, B. Vingalis, N. Motiejūnas, P. Motiejūnas, A. Motiejūnas, M. Vanagienė.

Aukos.

Per „Liet. Balso“ Redakciją.

Centr. Lietuvių Draugijos Komitetui nuo karo nukentėjusiems šelpti:

Eliz. Draugelis ir Julija Draugelienė (Čepulytė) 25 r.
A. Valis 5 „
Kun. Juoz. Jakštis nario mok. 3 „
Zigm. Kelpšas 16 „

Lietuvių Informacijos Biurui Paryžiuje (dabar Lozanoje Šveicarijoje):

Eliz. Draugelis ir Julija Draugelienė (Čepulytė). 25 r.

Per Cent. Liet. Komitetą.

Liet. Dr. Komitetui d. k. n. s.

Abromavičienė Dora 5 r.
Rapolas Stakė 1 „
D-ras Butautas 10 „

Pabėgėliams šelpti:

Žilinskis. 1 r.

Redaktorius-Leidėjas Martynas Yčas

Reikalingi

mokytojai(-jos), feldšeriai(-rės), prieglaudų vedėjos inteligentės.

Kreipties į Centralinį Lietuvių Komitetą igaliojimą Minske adresu:

Минскъ, Коломенская 30/32, Уполномоч. П. Житкевичъ.

Augustinas Budreika ieško brolių Juozapo ir Jono. Adresas: Петроградъ, Басковъ пер., № 29. 2

Petronelija Jurgeliūnaitė ieško savo motinos Topilės Jurgeliūnienės Kauno gub., Panevėžio apskr. Razalimo valsč., Juškonų kaimo ir prašo atsilipti šiuo adresu: Царское Село, Оранжевая ул., № 46, кв. 2. 2

Ona Valiūšienė Kauno gub. Panevėžio apskr. Noriūnų sodž., Kiburių valsč. ieško motinos Onos ir tėvo Jono Valiūšų, seserų Emilijos ir Rozalijos ir brolio Jono. Adresas: Петроградъ, за Невской заставой, Шлиссельбургскій просп., № 29/2, кв. 4. 2

Vaškiečiai, giminės, ir pažįstami, atsilipti. Ieško Leonas Gudelis Kalnagrosčių, Panevėžio apskr. Apsigyveno: Петроградъ, Петроградск. стор., Малий просп., № 71, кв. 21. 3

Adolfas Valeckas Vabalninkų parapijos ieškau žmonos Kastancijos sa ketvertu vaikų, giminų ir pažįstamų. Adresas: Петроградъ, Рижскій просп., № 70, кв. 8. 2

Viktorija Paškaite, išbėgusi iš Kurlandijos, apsigyveno: Петроградъ, В. О. 7 линія, № 26, кв. 10. Ieško dėdės Antano Lukaševičiaus ir kitų giminų. Atsilipti. 4

Juozas Kazėnas ieško motinos Elzbičios, brolio Kazimiero ir seserų Onos ir Leonoros Padvinių sodž., Aluntos val., Ukmergės apskr., taip pat Lauryno Paškevičiaus ir Veronikos Paškevičienės Balninkų par., Kas žino, praneškite! Atsilipti ir kiti aluntiskiai! Adres. Тула, Литовскій Комитетъ. 3

Karalina Simonienė 40 m. Kurlandijos gub., Kuldigsko apskr., Ezersko val., Rengių dvaro ieško sūnaus Simono 16 m. Adr. Боловск. сваяш. Р. катол. церкв. I. Янгелюнасу. 1

Jonas Šidiškis Pabartupio k. prašo atsilipti giminės, draugus ir pažįstamus adresu: Невель Витебск. губ. 101 желѣзн. дорож. рота. 2

Jonas Pelenis ir sesuo Ona ieško savo tėvelių Zdoniško, Biržų val., Panevėžio apskr. Kas žino, praneškite! Adres: Кисловодскъ, Терская обл. Тополевая ул. аптека Д. И. Цинцикатора. 2

IEŠKAU pačios iš Šiaulių m. Kauno gub. Persiskyrėm Radviliškio miestelyje. Pelikiai, aš ir sūnus gyvename: Петроградъ, Упраздненный пер. № 36, кв. 1. 2

Noriu susirašinėti su gentimis ir pažįstamais taip pat su praeiviais ir aplinkiniais, Panev. ap., Mažeikių sod. Prašau atsilipti. Petras Lugauskis, Саратовъ, Б. Горная № 195. 2

Jonas MIKALAUSKIS ieškau Jurg. Peleckio su sūn. Vincu Kraujių sod. ir Tamošbūdžio gmin. vaito Gudaičio. Visi Suvalkų gub., Naum. apskr. Prašau atsilipti šiuo adresu: Конст. Маевскому (перед. Михаловскому). дерев. Малое-Зарѣчье, ст. Шкловъ, Мог. губ. 3

IEŠKO Magd. Kūpravičienė savo vyro Juozo Kūpravičiaus, Suv. gub., Kalv. ap., Nadnamensk. gmin., iš Babverškio. Adr.: Самара, Предтеченская ул. 45. 2

Jeron. TERŠAUSKIS ieško Kastancijos Sundikienės ir jos vaikų Genavitės, Elenos ir Jono. Adresas: Петроградъ, Упраздненный пер. 36, кв. 1. Герон. ТЕРШЕВСКОМУ. 2

Jonas SAMUOLIS, Suv. gub., Marijampol. apskr., Pagermonio val., ieško sūnaus Jono 16 m. ir dukters Anastazijos 19 m. ir kaimyno Juozo Vygrušio 40 metų. Prašo atsilipti šiuo adresu: Москва, Богородское село, Глѣбовская ул. д. 4, кв. 2. 3

Anupro Gabriuno iš Ramužų (Saločių par.) — giminės ir pažįstami atsilipti. Москва, Флггннковъ пер. 10. Винкевичу для Анупра. 2

IEŠKO Motiejus Kasparavičius savo pačios Marijos su visa šeima, Suvalk. gub., Kalvarijos ap., Balkūnų gm. iš Aniškio dvaro. Pranešti adresu: Самара, Предтеченская ул. № 45. 2

IEŠKO Juoz. Burneika savo dėdės Andriaus Burneikos, Suv. g. Pranešti: Самара, Предтеченская № 45. 2

IEŠKAU tėvų Kasparo ir Gendrutos Marcinkevičių, brolio Antano Marcinkevičiaus, brolienės Marijonos, jų dukterų Uršulės ir Marytės ir sūnaus Andriuko, Suv. gub., Marijamp. ap., Pagirmonių gm., Elksniakiemio kaimo. Taip pat ieškau kunigo JONO VALAIČIO, gyvenusio Prienuose, Suv. g. Jie patys, ar kas žino, kur jie yra, prašau pranešti šiuo adresu: KOTRYNA MARCINKEVICIUKĖ, 3259 S. Halsted str.; Chicago. Ill. U. S. A. 1

PRAŠOMA ATSILIEPTI!

Juozas Mitrulionis, Motiejus Naujelis ir Vincas Petraška prašo grafo Žoltauškio iš Tadeušavos dvaro, Suvalkų gub., Marijampol. apskr., ką jie turi daryti su jo 6-ta arkliu, kuriais jie išvažiuo iš Tadeušavos dvaro. Adresas: ст. Бобръ, Бобрскій Отдѣлъ Литовскаго Общества. 1

Marijona Emužaitė (Петроградъ, Кожевенная ул. д. № 23, кв. 67) ieško savo tėvo PETRO, motinos EMILIJOS, sesers IEVOS ir brolio MYKOLO Sodeliškių vien., Pabiržių val., Panev. apskr., Kauno g. Kas žino, prašau pranešti. 1

JONAS BULDERIS (Петроградъ, В. О., Кожевенная ул. д. № 24/25, кв. 257) ieško tėvų KAROLIO ir IEVOS ir sesers EMILIJOS Juostavėčių k., Pabiržių val., Kauno gub. Kas žino, prašau pranešti. 3

Kareivis JONAS SADAUSKAS (buvusis Biržų Miško sargas) prašo savųjų, giminų ir pažįstamų atsilipti šiuo adresu: г. Витебскъ, Н.-Монастырскій пер. № 7. Литовскій комитетъ. 3

Juozas Milašūnas (Петроградъ, В. О., Кожевенная лин., № 24 25, кв. 257) ieško brolio Petro Juostavėčių k., Pabiržių val., Kauno gub. pasilikusio Rygoje. Atsilipti! 1

T. ADOMAITIS iš Mintaujos ieško savo pačios Onos Adomaitienės, sūnaus Adolfo ir dukters Onos. Atsilipti! Kas žino, prašau pranešti adresu: Москва, Марьяна Рота, 6 Лихоборскій проездъ, Старое шоссе, д. Забавнаго № 12. Т. Адомайтису. 3

115.000. BROLIŲ VAILOKAČIŲ ir B-vės DRAUGIJA 115.000

turėdama garantijos: 115 tūkstančių rub., emės, namų ir kitokio neju dinamoturto, daro per savo igaliojimą Maskvoje šias operacijas: 1. Iminėja idėlius, mokėdama paprastus nuosimčius (5% — pasidėjusiems nemažiau kaip metams ir 4% — kiekvienam pareikalavimui). 2. Davinėja pasidėjusiems pinigų gyventi arba grąžina paskolą. 3. Ima saugoti visokias brangenybes, apdraudama išlošiamuosius laktus nuo tiro, tikrindama № № ir t. t. 4. Tarpininkauja perkant bei parduodant % poperius. 5. Daro visokias kitas operacijas, Draugijos įstatų leistas. „Brolių Vailokačių ir B vės Draugija“ užtikrina padėtus pas ją pinigus ir kitas brangenybes visais savo turtais. Pinigus siųsti ir visais reikalais prašoma kreipties kun. E. Paukštos buto adresu:

Москва, Милотинскій пер., д. Римско-Католи. церкви, кв. 4. Т-ву Бр. Вайлокайтисъ и К-о“.

ANELĖ JUCHNAITĖ, Stanislovo duktė iš Rygos ieško savo giminų ir pažįstamų. Atsilipti ir praneškite adresu: Москва, Петроградское шоссе, д. № 9, кв. 20. 1

ADOMAS RAGELIS (г. Ржевъ. 53 запасный батальонъ, приемный покой) ieško savo giminų Prano Stančauskio ir Motiejaus Bulevičiaus Suvalkų gub., Lazdijų m. 2

Antanas Tėvelis, Suvalkų g., Nau miesčio ap., ieško savo pačios Antaninos, dukters Marijonos 7 m. ir sūnaus Juozo 3 m., Pranciškos Leverienės, Petronėlės Dėdinukės ir mokytojaus Sabo. Kas žino apie juos, tepraneša laiškų (galima ir be markės). Adresas: г. Родомковичи, Виленск. губ. Татарская № 14. 1

VINC. VENCKUS iš Žiezmarų, Viln. g., ieškau savo giminų: Козловъ, Тамб. губ., Тамбовская ул. 69. 2

KAME DABAR YRA Pumpėnų ir Kupiškio valsčių rąstinės taip pat Kupiškio valsč. Viršaitis Kazim. Adomavičius Aukštupėnų sod., iškeliavęs su karo lauko vyr. štabu. Turi svarbių reikalų. Prašau atsilipti arba, kas žino, pranešti. Adresas: Ревель, Пенчаская ул. 18, кв. 9. Каз. Станчику. 2

NORIU SUSIRAŠINĖTI su krukėčiais, joniškėčiais ir svedasiškiais. Prašau atsilipti adresu: ст. Крынки, Могил. губ., имѣн. Высокая. Сильв. Виланинису. 1

Ant. JAKŠTAS iš Akmenės, Šiaulių apskr. ieškau Onos Nikšytės. Atsilipti, kas žino, praneškite adresu: Ст. Стодолище, Рнго-Орл. ж. д., дер. Малое Стодолище, А. Яештау. 2

Ona Navašinskaitė, Kazduktė, ieško savo MAMOS Elenos, 50 m., ir seselių Teofilės, 23 m. ir Liudvikos, 15 m. Adresas: Казань, 2-ая Солдатская, д. Аминова, кв. Ярошевича. 1

Prašau pranešti savo adresą pp. Adelės, Julijos ir Zofijos Umbrasaičių: Новгородъ, Мал. Власьевская, д. 12, квар. Снарского. J. Draugelienei. 2

Marijona Sikarskienė, Suv. g., Kalv. ap., Ruden. gmin., ieškau vyro Petro Sikarskio ir giminų. Prašau, kas žino, pranešti adresu: Симферополь, Тарасовская ул., д. Шика 26, Мар. Сикорской (бѣженкѣ). 1

VINC. RUTKAUSKIS iš Danielskių kaim., Padvinio val., Suv. g., ieškau pusbrolio Vinco Rutkausko, Jurg. sūn., ir Andriaus Žaliausko, jo žmon. Kotrynos iš Liudvinavos mies. ir gmin., ir Onos Aleksandravičienės. Kas žino, prašau pranešti adr.: Нов. Гор. Симферополь, Матв. Ө. Васильковскому, передать Вик. Рутковскому бахчи пон. гор. ул. 1

Visų, kurie surado per laikraščių skelbimus savo šeimynas, giminės, pažįstamus ir draugus, prašoma pranešti jų adresus Centraliniam Liet. Komiteto Inform. ir Registr. Biurui: Петроградъ, Басковъ пер. 29, кв. 2.